

JEAN-PIERRE ISBOUTS

IISUS

O VIAȚĂ ÎN IMAGINI

NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA

NATIONAL GEOGRAPHIC

București
2018

INTRODUCERE 4

Profeția nașterii lui Ioan 12

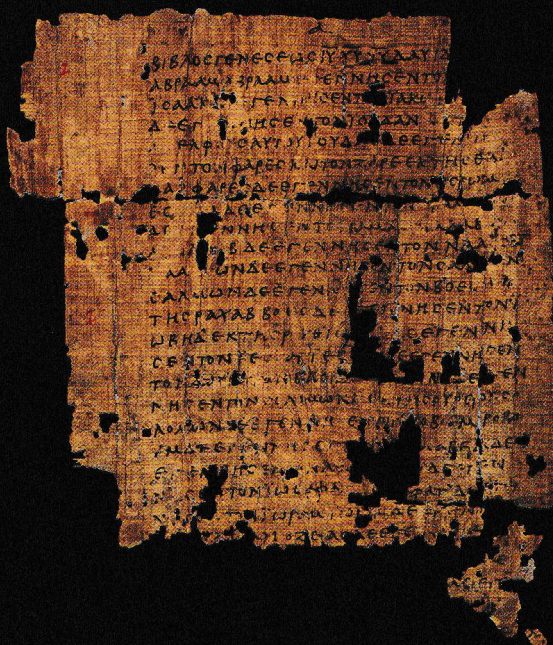
Buna-Vestire 22

Nașterea lui Iisus 34

Răzbunarea lui Irod 48

Tânărul Iisus în Nazaret 58

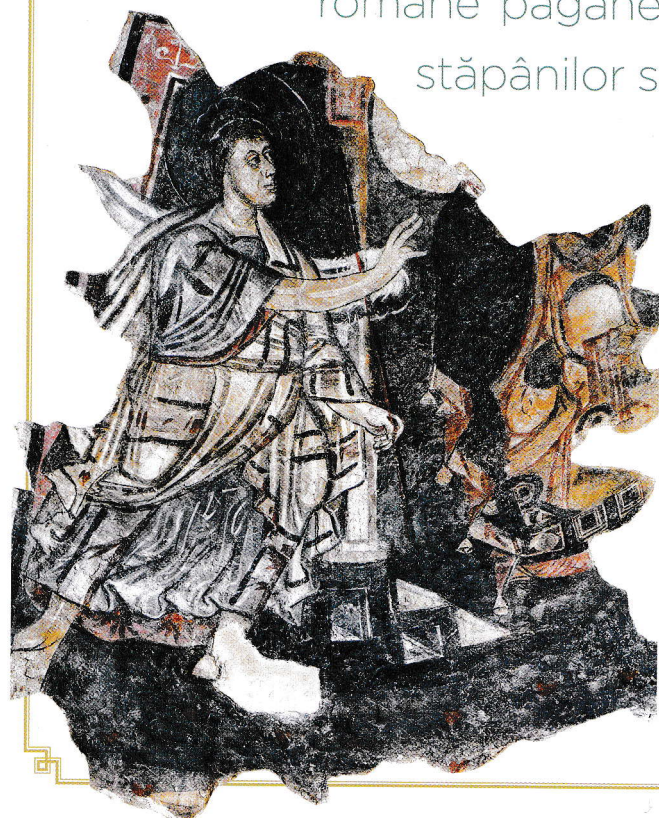
Vizita la Templu 70

Povestea lui Zaharia de la Templu

In anul 5 î.Hr., regele Irod cel Mare era pe tron de mai mult de 30 de ani. Din palatul său din Ierusalim, el domnea peste un teritoriu ale cărui granițe evocau legendarul regat al lui David, cuprinzând nu doar Galileea, Samaria și Regatul Iuda, dar și zone întinse de la est de Marea Galileii, cum ar fi Galuanitis și Batanea, ca și teritoriul de la sud cunoscut sub numele de Idumea, care ajungea adânc în Deșertul Negev. Deși guverna asupra acestui pământ ca prinț vasal al Romei, Irod se comporta în fața lumii ca un rege autonom, întreținând o curte somptuoasă, în timp ce construia orașe și monumente, împodobite cu toate caracteristicile culturii romane păgâne. Acest lucru poate că le făcea plăcere stăpânilor săi romani, dar îi înfuria pe supușii evrei.

Ca gest de conciliere față de sensibilitățile evreiești, Irod a hotărât să extindă considerabil Templul din Ierusalim. Acest mare sanctuar evreiesc, care avea să joace un rol atât de important în poveștile din evanghelii, fusese construit inițial de regele Solomon, doar pentru a fi distrus de regele neobabilonian Nabucodonosor, în 586 î.Hr. Șaptezeci de ani mai târziu, așa cum se descrie în cărțile lui Agheu și Zaharia, a fost reconstruit cu sprijinul regelui persan Cyrus cel Mare. De aceea istoricii se referă la perioada dintre 515 î.Hr. și 70 d.Hr., incluzând viața și epoca lui Iisus, ca la perioada celui de al Doilea Templu.

Chiar și împăratul roman Augustus a recunoscut rolul unic pe care ritualurile de sacrificiu de la Templu îl jucau în iudaism.

JEAN-PIERRE ISBOUTS

IISUS

O VIAȚĂ ÎN IMAGINI

BOTEZUL ȘI APOSTOLATUL

NATIONAL GEOGRAPHIC

București
2018

Discipol al lui Ioan Botezătorul 4

O nuntă în Cana 16

Începutul apostolatului lui Iisus 30

Predica de pe Munte 44

Cei săraci și cei flămânzi 58

Călătorii în jurul Mării Galileii 68

Sus: Manuscrisele de la Marea Moartă, incluzând acest fragment din pergamentul Psalmilor, au fost găsite în 1947 într-un grup de peșteri, lângă vechea așezare de la Qumran.

Alături: Un mozaic bizantin din secolul al VI-lea, din Baptisteriul Ariani din Ravenna, Italia, redă botezul lui Hristos, înconjurat de imagini ale celor doisprezece apostoli.

Iisus este botezat în Iordan

În al cincisprezecelea an de domnie a cezarului Tiberiu“, scrie Luca, „pe când Pontiu Pilat era procurator al Iudeii și Irod, tetrarh al Galileii... fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie“ (Luca 3:1-2). Cu aceste cuvinte, Luca stabilește cadrul pentru misiunea lui Ioan Botezătorul în pustia Iordanului. Respectând convențiile narațiunii istorice grecești, Luca datează evenimentul în funcție de domnia liderilor cunoscuți din regiune. Știm că Tiberius i-a urmat lui Augustus

în anul 14 d.Hr. și că Pilat din Pont și-a preluat postul de procurator al Iudeei în 26 d.Hr. Acestea ar indica faptul că Luca vorbește despre anul 28 d.Hr., care coincide și cu domnia lui Irod Antipa, tetrarhul Galileei și Pereei, care a domnit din anul 4 î.Hr. până în 39 d.Hr.

Evangheliștii nu sunt singurii care ne povestesc despre Ioan Botezătorul. Istoricul evreu Flavius Josephus are și el multe de spus despre acesta, în cartea sa *Istoria evreilor*, publicată aproape de finalul secolului I d.Hr. Ioan, spune Josephus, „a fost un om bun, care i-a îndemnat pe evrei să își cultive virtutea, atât ca dreptate unul față de celălalt, cât și ca pietate față de Dumnezeu și să vină la botez“. Botezul era destinat „purificării corpului, din moment ce credea că sufletul era curățat temeinic prin purtare dreaptă“.

Ideea scufundării ca act de curățare spirituală era un element central al vechiului iudaism. Înainte de a intra în Templu, de exemplu, fiecare pelerin evreu trebuia să intre în *mikveh*, o baie rituală alimentată de o sursă naturală de apă, pentru a deveni pur din punct de vedere ritual. Abluțiuni rituale similare erau necesare și pentru alte evenimente, cum ar fi activitatea conjugală după terminarea ciclului menstrual al unei femei. Multe case înstărite din Ierusalim aveau chiar *mikva'ot* private în acest scop.

JEAN-PIERRE ISBOUTS

IISUS

O VIAȚĂ ÎN IMAGINI

MINUNILE ȘI ÎNVĂȚĂTURILE

NATIONAL GEOGRAPHIC

Bucuresti
2018

Poveștile despre vindecări 4

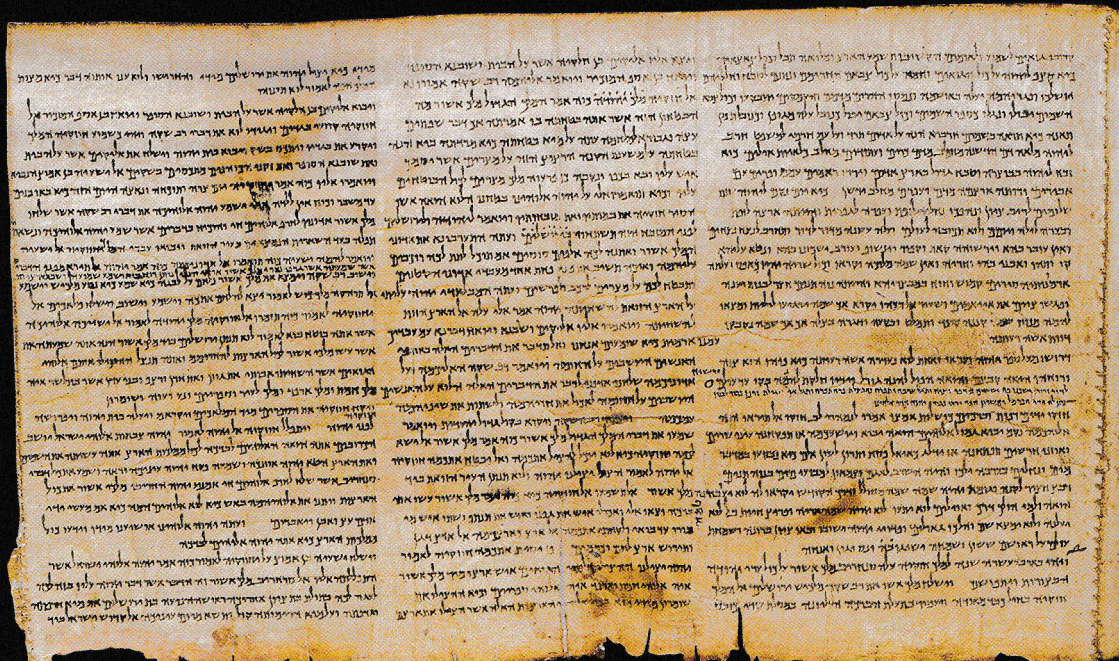
Minunile naturii 20

Parabolele 32

Isus și fariseii 46

Dumnezeu ca Avva 58

Călătoria spre Fenicia 68

Sus: Marele Sul al lui Isaia, datat la anul 100 î.Hr., este unul dintre Manuscrisele de la Marea Moartă recuperate din Grotă 1 de la Qumran, lângă Marea Moartă.

Alături: O icoană din secolul al VI-lea a lui Hristos Pantocrator („Atotputernic”), din mănăstirea Sf. Ecaterina, de secol al IV-lea, din Sinai, Egipt, este unul dintre cele mai vechi portrete ale lui Isus.

Iisus câștigă faimă ca om capabil de vindecări

In lumea lui Iisus, medicina se afla în copilăria sa și aceasta oricum era valabil doar pentru cercurile dezvoltate, aflate departe de Galileea. Mare parte din ceea ce credeau și practicau romanii în privința medicinei își avea rădăcinile în munca experimentală a medicilor greci Hipocrat și Dioscoride, dezvoltată ulterior de practicieni romani precum faimosul Galen. Grecii credeau că trupul uman funcționează cu patru ingrediente esențiale, sau umori: sânge, flegmă, bilă neagră și bilă galbenă.

Dacă o persoană se îmbolnăvea, se presupunea că una sau mai multe umori se aflau în dezechilibru. Această idee a dominat gândirea în medicină până mult în Evul Mediu și chiar și în epoca shakespeariană.

Corectarea echilibrului dintre umori era o sarcină dificilă. Cu toate acestea, având în vedere înțelegerea lor superioară în privința mecanicii și a ingineriei, doctorii romani au elaborat nu peste multă vreme un număr de proceduri și de instrumente care se mai folosesc și astăzi, precum forcepsul obstetric, scalpelul, cateterul și spatula. În plus, medici precum Galen au dezvoltat un spectru larg de leacuri din ierburi, folosind plante precum fenicul, aloe, rubarbă și gențiană pentru boli comune. Soranus a publicat o serie de cărți despre ginecologie în secolul al II-lea, conținând unele precepte care sunt aplicabile și azi. Dar multe dintre aceste poțiuni și leacuri erau utilizabile doar pentru afecțiuni comune și neletale, precum inflamații superficiale, arsuri cutanate, naștere în prezentație pelvină, flux menstrual excesiv sau afecțiuni ale intestinelor. Împotriva bolilor cronice prezentate în evanghelii, medicina romană era, în mare

JEAN-PIERRE ISBOUTS

IISUS

O VIAȚĂ ÎN IMAGINI

CONDAMNAREA ȘI RĂSTIGNIREA

NATIONAL GEOGRAPHIC

București
2018

Izgonirea din Templu	4
Cina cea de Taină	18
Arestarea și punerea sub acuzare	28
Audierea la Pilat	42
Moarte pe Golgota	52
Punerea în mormânt	66
Misiunea apostolică se răspândește	76

Sus: Un osuar din calcar, care datează din primul deceniu al secolului I d.Hr., prezintă o colonadă posibil inspirată de Templul din Ierusalim.

Alături: Eliberându-se de paradigmele baroce, artistul olandez Rembrandt Harmenszoon van Rijn (1606-1669)

a pictat acest portret intim și uman al lui Iisus între 1648 și 1650.

Iisus se dezlănțuie împotriva zarafilor din Templu

Iisus și discipolii au plecat din Galileea spre hotarele Iudeei, peste Iordan. Epuizați de drum, au ajuns în Betania, la mai puțin de patru kilometri de Ierusalim, și au poposit în casa surorilor Maria și Marta, pe al căror frate, Lazăr, Iisus îl învie din morți. Când s-au ivit zorii, Iisus și apostolii s-au pregătit să coboare Muntele Măslinilor și să intre în Templu. Mulți erau extrem de emoționați. Din vârful muntelui se putea vedea complexul Templului strălucind în soarele de dimineață, ca un miraj din marmură și aur deasupra întinderii de un ocru-brun a vechiului

Ierusalim. Când vizitase Iisus Templul, la 12 ani, o mare parte din esplanada deschisă, Curtea Păgânilor, era în construcție. Acum masivul sanctuar era finalizat (Ioan 2:20).

Deja mulțimi de pelerini mergeau pe lângă casa din Betania spre Templu. Bărbați și femei cântau imnuri de slavă și fluturau frunze de palmier luate din marile plantații din Ierihon. Iisus și apostolii au hotărât să îi urmeze. Era vorba de doar o oră de coborât de pe munte în valea Chidon, de unde drumul se unduia încet către poarta orașului. Dar atunci Iisus s-a întors către doi dintre discipolii săi și le-a spus: „Mergeți în satul care este în fața voastră și, intrând în el, îndată veți afla un mânz legat, pe care nici un om n-a șezut până acum. Dezlegați-l și aduceți-l” (Marcu 11:2). De îndată ce aceștia au făcut după cum li se spusese, Iisus s-a așezat pe mânz și s-a alăturat mulțimii de oameni care se revărsa către Ierusalim.

Pelerinii și trecătorii au recunoscut un rabbi din Galileea? Faima sa i-o luase înainte? Marcu ne spune ce au făcut. „Și mulți își așterneau hainele-n